

IN DE MALLENMOLEN VAN MAMMON
(MONEY MERRY-GO-ROUND)

Komedie in één bedrijf

door

BURTON BUMGARNER

naar het korte verhaal van W.W. Jacobs: "Twin Spirits"

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DE MALLEMOLEN VAN MAMMON – MONEY MERRY-GO-ROUND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BURTON BUMGARNER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

(W.W. Jacobs, 1863 - 1943 was als schrijver bekend door zijn griezelverhalen, maar hij schreef ook luchtige kluchten. Bumgartners bewerking plaatst het verhaal in de stijl van een snelgespeelde "screwball comedy" uit de dertiger jaren van de 20^e eeuw)

PERSONEN: 2 vrouwen, 2 mannen, 1 man of vrouw

Addie Cox - Dame uit de hogere kringen, getrouwd met Gilbert

Gilbert Cox - Addie's onbetrouwbare man, gokverslaafd

Doris Berry - Addie's nieuwsgierige buurvrouw, dwingend dominant

Joseph Piper - Doris' oom, saai en lui

Koerier - Telegrambesteller

DECOR:

De zitkamer van een echtpaar uit de hogere kringen van Boston,
Een café bij een spoorwegstation.

TIJD:

Ca: 1930

(licht. De zitkamer. Sofa, tafeltjes, lampen, een schrijfbureautje en overige inrichting in de 30e jaren stijl. Rechtsachter de entree. Links een deur naar andere vertrekken. Het geluid van de deurbel. Addie Cox komt binnen via de entree, gevolgd door Doris Berry en Joseph Piper)

ADDIE: *(onaangenaam verrast)* Ja, Doris, dit is een verrassing. Ik had je niet verwacht.

DORIS: *(scherp)* En ben ik een onaangename verrassing, Addie?

ADDIE: O nee. Natuurlijk niet. Het is altijd plezierig je te spreken. Ik had alleen helemaal niemand verwacht. Dat was het meer.

DORIS: We zijn al jaren buren, dan is het toch niet nodig om op een uitnodiging te wachten.

ADDIE: Wel... eh... nee. Je bent altijd welkom.

DORIS: Want als ik op een uitnodiging zou moeten wachten zouden we elkaar nooit spreken. De eerste uitnodiging moet nog komen.

ADDIE: O. Ik was wel van plan om je te vragen maar ik heb het nogal druk de laatste tijd met... van alles... en nog wat.

DORIS: Ik heb je geprobeerd te bellen maar ik kreeg geen gehoor.

ADDIE: De telefoon is niet aangesloten.

DORIS: De telefoon niet aangesloten? Vreemd? Waarom?

ADDIE: Eh... gewoon. Even niet aangesloten.

DORIS: Dan laat je hem toch weer aansluiten. Een mens kan toch tegenwoordig niet buiten de telefoon.

ADDIE: Ik was het ook van plan. Wie is deze heer?

DORIS: *(kijkt rond)* Heer? O, hij. Dit is Joseph Piper, een oom van mij van mijn moeders kant. Hij logeerde bij mijn tante Augusta maar zij ging naar Europa. Toen trok hij in bij mijn nicht Hilda maar zij ging de zomer doorbrengen in Nantucket en wilde hem absoluut niet meenemen. Daarna was hij bij oom Herbert maar die leeft al samen met vijftwintig katten, dus vroeg oom Joseph of mijn moeder hem in huis kon hebben. Dat heeft ze gedaan tot ze het niet meer met hem uithield. Nu verblijft hij bij mij tot ik hem weer kwijt kan aan of ander familielid.

ADDIE: Wel, leuk kennis te maken, meneer Piper. Ik neem tenminste aan dat het leuk kan zijn. *(ze reikt hem de hand, hij reageert met een slappe handdruk)*

JOSEPH: En wie mag u wel zijn?

DORIS: Dit is Addie Cox. De buurvrouw waarover ik vertelde.

JOSEPH: O, ja, ik heb veel over u gehoord. Het meeste ben ik vergeten, maar ze heeft in elk geval wel veel over u verteld.

DORIS: Let verder niet al te veel op hem. Iedere familie heeft wel zo'n exemplaar rondlopen.

ADDIE: Kom alstublieft verder. Zin in thee?

DORIS: Waarom niet? Het is zo ongeveer het aardigste wat me aangeboden is vandaag.

ADDIE: Heel goed. Dan zal ik thee zetten. *(Doris en Joseph lopen snel langs Addie naar de sofa en zitten)* Dan ga ik eerst maar eens water aan de kook brengen.

DORIS: Dat is een goed idee, schat. Thee zetten lukt nog altijd het beste met kokend water. *(Addie af door deur links. Joseph wiebelt. Doris geeft hem een klap op de knie)*

DORIS: Niet wiebelen!

JOSEPH: Sorry. Ik wilde niet wiebelen.

DORIS: Doe het dan ook niet. Ik kan wiebelaars niet uitstaan. Het maakt me nerveus. En ik houd er niet van nerveus te zijn.

JOSEPH: Ik houd er ook niet van als jij nerveus bent.

DORIS: *(kijkt even om zich heen)* Ik vraag me af waar Gilbert is.

JOSEPH: Gilbert?

DORIS: Ja, Addie's man. Ik heb het met u over hem gehad.

JOSEPH: Is dat zo?

DORIS: Ja! Luistert u ooit naar mij, oom Joseph?

JOSEPH: Ik luister altijd naar wat je zegt, ik ben alleen daarna het meeste weer zo gauw vergeten.

DORIS: Dat is heel onattent van u.

JOSEPH: Ja, het is heel onattent van mij.

DORIS: Goed, dan zal ik herhalen wat ik u eerder vertelde en wat u zo dom was om te vergeten. Gilbert is Addie's echtgenoot. Mijn idee was om hierheen te gaan om te zien of hij thuis was. Als Gilbert hier was dan konden jullie samen buiten op het terras een praatje maken over alles waar mannen het met elkaar zo over kunnen hebben. Ik zou dan een goed maar waarschijnlijk toch wat saai gesprek met Addie kunnen hebben. Ze is niet een van mijn meest intieme vriendinnen, dus u kunt niet al te veel doen wat mij in verlegenheid zou brengen. Begrijpt u?

JOSEPH: Ik denk het wel. Je probeert van me af te komen.

DORIS: Precies! *(ze staat op en loopt door de kamer)* Lieve hemel! Addie heeft ook niet veel oog voor een smaakvolle inrichting, vindt u ook niet? *(Addie links op met een blad met een theepot en drie kopjes. Doris ziet haar niet)*

JOSEPH: Als jij dat zegt zal dat zo zijn, ik zou het niet weten.

DORIS: De kleuren zijn al helemaal verkeerd. Zo'n dertig jaar geleden was zo'n inrichting misschien in zwang, maar dit is nu echt

volslagen oudmodisch. Er hing hier altijd een grootvaderklok, wat zou daar mee gebeurd zijn?

ADDIE: (*schraapt haar keel, laat daarmee Doris schrikken*) De thee is klaar.

DORIS: Addie, schat, jij had op deze plek toch een grootvaderklok hangen?

ADDIE: Ja. Hij is er niet.

DORIS: O, waar is hij dan?

ADDIE: Eh... even weg. (*zit, zet het blad op een tafeltje, schenkt thee in*) Melk en suiker, meneer Piper?

JOSEPH: Alstublieft.

DORIS: Even weg? Voor een wandelingetje of zoiets? Hoorde u dat oom Joseph?

JOSEPH: Natuurlijk hoorde ik dat. Iets over een wandelingetje van haar grootvader.

DORIS: Laat maar.

ADDIE: Er moesten wat reparaties aan worden uitgevoerd. Dus is hij even niet in huis.

DORIS: Ik zie dat de kandelaar er ook niet is.

ADDIE: We hadden hier geen kandelaar, Doris.

DORIS: O zeker hadden jullie dat. Ik heb hem nog helder voor de geest. De laatste keer dat ik hier was, twee jaar geleden met Kerstmis, zat het geval onder de spinrag.

ADDIE: Hoe drink je de thee?

DORIS: (*terug op de sofa*) Zoals altijd.

ADDIE: Je moet mijn geheugen even opfrissen. Melk en suiker?

DORIS: (*zuur*) Met citroen.

ADDIE: O. Dan ga ik nog even een citroen aansnijden. (*staat op, links af*)

DORIS: Er is hier iets vreemds aan de hand.

JOSEPH: Ja, lieve nicht. (*nipt aan zijn thee*)

DORIS: Kristallen kandelaars lossen niet zomaar op in de lucht.

JOSEPH: Over het algemeen niet, nee.

DORIS: En grootvaderklokken lopen ook niet uit eigen beweging weg.

JOSEPH: Maar grootvaders wel.

DORIS: Iets is niet in orde hier.

JOSEPH: Niet in orde, zo zou ik het ook noemen.

DORIS: Moet u me nu steeds maar zo gelijk geven? Ik word daar gek van.

JOSEPH: Lieve nicht, daar heb je gelijk in.

DORIS: Geen wonder dat niemand in de familie het langer dan vijf minuten met u uithoudt!

JOSEPH: Ik kan ze daar geen ongelijk in geven.

(Addie komt terug met een schaalteje citroenschijfjes. Doris perst ze allemaal uit boven haar thee)

DORIS: Zeg, lieve Addie, waar is je man?

ADDIE: O, Gilbert is uitgegaan.

DORIS: Eindelijk eens op zoek naar een baan?

ADDIE: Inderdaad. Hij zag iets interessants in de krant vanmorgen en wilde gelijk zien of het iets was. Hij kan elk moment thuiskomen. Ik weet zeker dat je oom en hij wel iets samen kunnen vinden om over te praten.

DORIS: Mooi, want daar hoopte ik op. Mijn lieve, dierbare oom Joseph brengt me zo ongeveer tot wanhoop. Ik amputeer nog liever zelf mijn eigen appendix dan dat ik nog een week moet doorbrengen met deze doodsaaie, afgrijselijke en oerdomme man.
(zucht,

Joseph fronst het voorhoofd) Maar dat is mijn probleem. Vertel eens en ik verlang wel de waarheid te horen: doet Gilbert het nog?

ADDIE: Ik... ik weet niet waar je het over hebt, Doris.

DORIS: Dat weet je wel! Hij doet het nog steeds, niet waar? Daar hoef je je niet voor te schamen, de hele buurt is ervan op de hoogte.
(tegen Joseph) Als u niet zo traag van begrip was zou u zich ook nog herinneren dat ik u vertelde over Gilberts gokverslaving. Het seizoen van de paardenrennen staat weer voor de deur, dus ik ben niet verbaasd te horen dat hij weer bezig is. De man heeft zijn leven lang geen paard, levend of dood, gezien of hij heeft er op gewed.

JOSEPH: Dat kan ik me begrijpen.

DORIS: Eerlijk, Addie, ik begrijp niet hoe je het uithoudt.

ADDIE: Ik weet echt niet waar je het over hebt, Doris.

DORIS: Ik heb het over die nietsnut, die man van jou.

ADDIE: Dat is niet aardig van je om zoiets over Gilbert te zeggen.

DORIS: O, Addie, hoe lang kan dit nog doorgaan? Waarom maak je er geen eind aan?

ADDIE: *(wordt emotioneel)* Een eind waaraan?

DORIS: Het gokken, Addie! Gilbert is een gokker. En naar ik hoor ook nog een heel slechte gokker ook.

ADDIE: *(in tranen)* O, Doris. Ik weet niet meer wat ik doen moet. Hij belooft me steeds niet meer te wedden en dan houdt hij zijn woord... zo ongeveer een week. Maar dan is er zomaar weer ergens een clubkaartavond of een sportwedstrijd in de stad. En nu beginnen de races ook weer.

DORIS: De mallemolen van Mammon!

JOSEPH: Ik kan niet tegen dat gedraai. Ik heb het niet zo op kermessen.

DORIS: (*tegen Joseph*) En ik kan niet tegen uw geleuter! Mammon is de afgod van het geld. En daar draait alles om. Maar hij heeft geen geld. Het geld komt allemaal van haar kant. Haar vader heeft geïnvesteerd in cranberry's toen de markt daarin helemaal ingezakt was. Kort daarop gingen de cranberry's echter door het plafond.

JOSEPH: Zo. Dat zal me een smerigheid gegeven hebben.

DORIS: Gilberts familie is echter zo arm als een kerkrat. Werkte zijn vader niet in een of andere wasserij?

ADDIE: Zijn vader bezat een wasserij, maar die heeft de familie moeten verkopen.

DORIS: Zijn vader moest zitten voor verduistering. Het heeft destijds in de kranten gestaan.

ADDIE: (*in verlegenheid gebracht*) Het is allemaal zo lang geleden.

JOSEPH: Ik lees nooit kranten. Ik zie het nut er niet van in.

DORIS: Gilbert heeft dus zelf geen geld. Alles wat jullie hebben is toch cranberrygeld?

ADDIE: Zo is het ongeveer.

DORIS: (*tot Joseph*) Al hun inkomsten komen dus uit haar familiebeleggingen. Gilbert draagt daarin niets bij, niet financieel, niet emotioneel, op geen enkele manier.

JOSEPH: Dat lijkt mij een praktische regeling.

DORIS: Wat gebeurt er als je hem geld geeft?

ADDIE: Dan is hij een minuut later al onderweg naar de dichtstbijzijnde speelhal om het daar zo weer te verliezen.

DORIS: En heeft hij ooit er echt aan gedacht een baan te zoeken? De meeste mannen die ik ken werken voor hun bestaan. Zelfs degene die het eigenlijk niet hoeven.

ADDIE: (*in de verdediging*) Hij probeert wel steeds werk te vinden. Een baan is niet zo gemakkelijk te vinden tegenwoordig.

DORIS: Kom aan, Addie. De man heeft sinds jullie getrouwd zijn geen dag gewerkt.

ADDIE: (*tegen Joseph*) Hij is niet zo gezond.

DORIS: (*tegen Joseph*) Hij lijdt waarschijnlijk aan hetzelfde als u.

JOSEPH: Waar lijdt ik dan aan?

DORIS: Chronische lethargie.

JOSEPH: O, heb ik dat? Ik dacht altijd dat het hooikoorts was. Ik vroeg het me altijd al af.

ADDIE: Eerst maakte het me niet uit en gaf ik hem gewoon geld. Ik had geen idee dat hij alles vergokte.

JOSEPH: Is het besmettelijk?

DORIS: Is wat besmettelijk?

JOSEPH: Wat ik mankeer. Die Groningse.. dinges?

DORIS: Het is niet besmettelijk, lieve oom. Alleen ergerlijk. (*tegen Addie*) Wat zou er gebeuren als je hem geen geld meer gaf?

ADDIE: Als ik hem geen geld geef neemt hij iets mee uit huis en verkoopt het.

DORIS: Zoals de kandelaar.

ADDIE: De kandelaar. Het chinees. Het zilver.

JOSEPH: Vergeet de grootvaderklok niet.

ADDIE: (*kijkt naar de lege plek*) Die moet hij vanmorgen meegenomen hebben. Hij zegt dan altijd dat er ingebroken en gestolen moet zijn.

JOSEPH: Ja, ja, dat kan me een probleem zijn.

DORIS: Mondje dicht, oom Joseph. Er is geen enkele reden waarom u zou deelnemen aan dit gesprek.

JOSEPH: Heel goed.

DORIS: Ooit de politie verwittigd?

ADDIE: Eerst wel, ja. Maar de vermiste voorwerpen doken altijd op in een of andere lommerd. Nu kijk ik altijd Gilberts zakken na en vindt dan de lommerdbriefjes. Dan ga ik naar die lommerd en koop mijn eigendom terug. Als Gilbert dan weer thuis is doet hij net alsof we die zaken nooit gemist hebben.

DORIS: Het was een prachtige klok.

JOSEPH: Liep hij goed op tijd? (*Doris kijkt hem vernietigend aan, hij krimpt ineem*) O, neem me niet kwalijk. Mondje dicht.

ADDIE: Hij was nog van mijn grootmoeder. Ik zal hem zeker in de buurt bij een lommerd kunnen vinden. Van alles zou ik willen doen om Gilbert van zijn gokverslaving af te helpen.

DORIS: Heeft hij op het moment schulden?

ADDIE: Hij heeft altijd schulden. En die worden alleen maar groter.

DORIS: Mensen die zulke slechte gewoontes hebben dienen gestraft. Hij moet aan het werk!

ADDIE: Hij kijkt wel uit naar een baan. Maar komt hij er een tegen dan is die niet geschikt voor hem, of het salaris is te laag of de voorwaarden ongunstig. Hij heeft altijd wel een smoes.

DORIS: (*tegen Joseph*) Hij lijkt wel heel veel op u, alleen is hij een interessanter type.

JOSEPH: Misschien wel, maar ik heb nog nooit een klok beleend.

DORIS: U heeft nog nooit ook maar iets gedaan! Dus: mondje dicht!

JOSEPH: Sorry. Helemaal vergeten.

DORIS: *(tot Addie)* De vraag is nu: wat ga je er aan doen?

ADDIE: Ik... ik weet het niet. Ik doe al geen oog dicht omdat ik maar zo bang ben dat Gilbert iets ergs zal overkomen. Hij zit op een of andere manier altijd in de problemen. En ik houd toch van hem! En op zijn heel eigen manier houdt hij ook van mij.

DORIS: Er zijn natuurlijk organisaties die mensen met deze problemen helpen.

ADDIE: Je bedoelt: die hem van het gokken kunnen weerhouden?

DORIS: Die hem van dat hele idiote gedrag kunnen weerhouden.

ADDIE: Ik heb met artsen gesproken, met de politie, met de justitie, met een geestelijke. Ze hadden allemaal verschillende ideeën en geen van alle had resultaat.

DORIS: Wat Gilbert nodig heeft is een ommekeer in zijn denken. Een hevige schok! *(tegen Joseph)* U morst thee, oom Joseph. Echt, ik kan u ook nergens mee naar toenemen. *(ze veegt zijn overhemd met een servet schoon)*

ADDIE: Wat bedoel je?

DORIS: Hij morst thee op zijn overhemd, op de sofa, op de vloer. Net een kind.

JOSEPH: Maar ik moest ook mondje dicht.

ADDIE: We hadden het over Gilbert. Je zei dat hij een hevige schok nodig had.

DORIS: Gilbert heeft het veel te gemakkelijk. Een leven als een prins. Zijn kleding is chic, hij rijdt een dure auto, hij woont in een fraai huis... *(kijkt rond)* waar overigens wel eens een binnenhuisarchitect aan te pas mag komen. Wat gaat er gebeuren als jij de betalingen niet meer kan doen, als de mensen ophouden met het eten van cranberry's en je investeringen waardeloos worden?

ADDIE: Wel, ik denk dat dan...

DORIS: Dan zou je failliet gaan. Dan zou de bank beslag gaan leggen op je huis en op al je persoonlijke eigendommen.

ADDIE: Zouden ze dat echt doen?

DORIS: Niet precies zo, maar dat weet Gilbert niet.

ADDIE: Waarom denk je dat? Hij is intelligent genoeg.

DORIS: Sinds jullie getrouwd zijn heeft hij nog nooit meer iets intelligents hoeven bedenken. Verstandig denken is hij helemaal ontwend.

ADDIE: Er is geen enkel gevaar dat ik mijn kapitaal zou verliezen.

DORIS: Niet op het moment misschien. Maar een gokker kan een heel familiekapitaal verslinden. *(tot Joseph)* Weet u nog van oom Henry?

JOSEPH: O ja. Heel aardige man. Een van mijn favoriete familieleden.

DORIS: Hij had een passie voor wedden bij de hondenrennen. Hij heeft zijn hele gezin in de armoede gestort.

JOSEPH: Een vreselijke vent. Ik had helemaal niets met hem.

ADDIE: Wat bedoel je nu eigenlijk, Doris?

DORIS: Stel Gilbert komt thuis en vindt hier iemand van de bank die jouw eigendommen inventariseert in verband met een beslagname.

ADDIE: Zover ben ik niet achter ben met mijn betalingen.

DORIS: Zover moet je het ook niet te laten komen. Gilbert moet alleen maar denken dat je achter bent. Hij moet denken dat je door je geld bent en dat zijn schulden niet betaald gaan worden.

ADDIE: Ja, maar... maar dan zou hij misschien...

DORIS: Zou hij misschien wat?

ADDIE: Als ik geen geld meer had, zou hij mij misschien niet meer willen.

DORIS: Is dat het type man die jij wilt? Iemand die van je houdt vanwege je geld?

ADDIE: Ik ben wel gewend dat geld daarbij een rol speelt. Ik maakte me daarover ook niet teveel zorgen... tot nu.

DORIS: *(bekijkt Joseph)* Waarom zouden we het niet eens proberen? Als Gilbert thuiskomt vindt hij hier een "bankemployee" met een notitieblok in zijn hand, die een eigendomslijst opmaakt. Jij zegt hem dat het zijn schuld is dat jij bankroet bent. Geen geld meer. Het is op. Dan raak je zo geëmotioneerd dat je het huis uitvlucht. Gilbert en die "bankemployee" moeten dan de hele zaak uitzoeken.

ADDIE: Waar vind ik zo gauw een "bankemployee"?

DORIS: *(wijst naar Joseph)* Daar zit hij.

ADDIE: Dat meen je niet.

DORIS: Het wordt tijd dat hij iets doet. *(tegen Joseph)* Oom Joseph, hoe zou u het vinden een bankemployee te zijn?

JOSEPH: Daar heb ik nou nog nooit over nagedacht. Het klinkt wel grappig. Wat doet een bankemployee eigenlijk?

DORIS: We weten niet wat een echte doet, maar u gaat een inventaris opmaken van al Addie's bezittingen. Het is haar al een tijd niet gelukt aan haar verplichtingen te voldoen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto